Raad van State

200709029/1.
Datum uitspraak: 22 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/44912 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 17 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 november 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 december 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 december 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

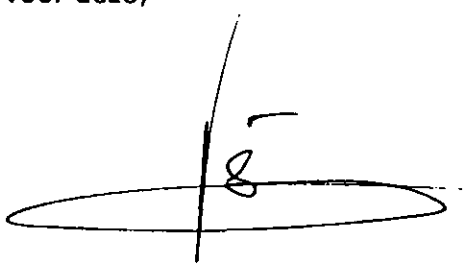
w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 januari 2008

343-513.
Verzonden: 22 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

b

POLITIE

• Haaglanden

Postadres Postbus 84475
2508AL 's-GRAVENHAGE

Regio Haaglanden
Korpsonderdeel 15 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door W.L.F. van der Kraats
Telefoon 070 - 424 1111
Fax 070 - 424 1129
V-nummer / Zaak / Zaak - 17/11/2007
Datum 17/11/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

a b

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Willem Lodewijk Frederik van der Kraats, inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

---

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Suriname
Nationaliteit(en)	: Surinaamse, Surinaamse
Geslacht	: mannelijk

---

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Niet beschikt over voldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Den Haag
Datum	: 17/11/2007
Tijd	: 15:50 uur.

registratie in INDiS: 9312150205

IND ontvangst-datum: 19 NOV 2007

invoer-controle

V.nr.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
W.L.F. van der Kraats

Handtekening: 1760

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

[illegible] 10 Nov. 2007 9:49 Nr. 6775

11

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/44912

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 17 december 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Surinaamse,
verblijvende te Zeist in het detentiecentrum,
eiser,
gemachtigde mr. A.J. van Duijne Strobosch,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde G. Ramsaroep.

Procesverloop
Op 17 november 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in bewaring gesteld.

Op 30 november 2007 is namens eiser tegen zijn inbewaringstelling beroep ingesteld. Voorts is om schadevergoeding verzocht.

De zaak is behandeld op de zitting van 10 december 2007, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen
1. De rechtbank beoordeelt thans of de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming is met de wet en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

2. Namens eiser is – kort weergegeven – aangevoerd dat eiser alle medewerking verleent aan zijn terugkeer en dat hij heeft gesproken met de Internationale Organisatie voor Migratie. Eiser beschikt over een verlopen Surinaams paspoort, heeft op 7 december 2007 contact gehad met de Surinaamse autoriteiten om zelf verlenging van zijn paspoort te krijgen, maar eiser kan zijn paspoort niet laten verlengen omdat hij in detentie verblijft. Indien eiser op de wachtlijst voor presentatie bij de Surinaamse autoriteiten wordt geplaatst, ligt een presentatiedatum te ver in de toekomst. Nu de bij de Surinaamse autoriteiten ingediende laissez passeraanvraag niet is overgelegd, dient de bewaring te worden opgeheven. Dienaangaande is verwezen naar de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Maastricht, van 24 november 2005, JV 2006/31. Voorts is betoogd dat volstaan kan worden met een lichter middel.

2. De rechtbank is van oordeel dat verweerder op goede gronden eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring heeft gesteld. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat onweersproken is gebleven dat eiser
- geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft;
- niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het
- Vreemdelingenbesluit 2000;
- zich niet heeft aangemeld bij de korpschef;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan;
- is veroordeeld voor het plegen van een misdrijf;
- zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn.

Het voorgaande is voldoende grond ernstig te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. Gelet op het voorgaande kan het bevel tot bewaring de rechterlijke toetsing doorstaan en behoefde verweerder niet te volstaan met een lichter middel.

3. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat op 23 november 2007 een vertrekgesprek met eiser is gevoerd en dat de laissez passeraanvraag op 30 november 2007 naar de Surinaamse autoriteiten is verzonden en in behandeling is genomen. De eerstvolgende datum waarop eiser kan worden gepresenteerd is 2 juli 2008. Indien eiser een geboortecertificaat overlegt kan hij sneller worden gepresenteerd. Ter zitting is door verweerder verklaard dat, wanneer eiser een afspraak heeft gemaakt met de Surinaamse autoriteiten voor verlenging van zijn paspoort, verweerder het transport naar de Surinaamse autoriteiten zal regelen.

4. De rechtbank ziet geen grond voor het oordeel dat – zoals namens eiser is betoogd – reeds de enkele omstandigheid dat bij de door verweerder overgelegde processtukken niet een afschrift van de laissez passeraanvraag is gevoegd zou moeten leiden tot onrechtmatigheid van het voortduren van de aan eiser opgelegde bewaring.

5. De zijdens eiser ingeroepen uitspraak van deze rechtbank, zitting houdende te Maastricht, van 24 november 2005, JV 2006/31, noopt daar niet toe, aangezien het geschil zich in die zaak toespitste op de vraag of verweerder genoegzaam aannemelijk had gemaakt dat bij de laissez passeraanvraag bij de Soedanese ambassade geen melding was gemaakt van het feit dat het in casu een afgewezen asielzoeker betrof. Nu de rechtbank zich op grond van de overgelegde stukken geen oordeel over deze vraag kon vormen is het beroep gegrond verklaard. Deze uitspraak wettigt aldus niet het oordeel dat verweerder gehouden zou zijn in alle zaken een volledig afschrift van de laissez passeraanvraag over te leggen.

6. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat vooralsnog niet gesteld kan worden dat geen reëel zicht op uitzetting bestaat of dat met onvoldoende voortvarendheid aan de uitzetting van eiser wordt gewerkt.

7. Ook overigens is de rechtbank van oordeel, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

8. Gelet op het voorgaande moet de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 rechtmatig worden geoordeeld en dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

9. Het namens eiser ingediende verzoek om schadevergoeding komt niet voor toewijzing in aanmerking, nu ingevolge artikel 106 van de Vw 2000 een dergelijk verzoek slechts kan worden toegewezen indien de rechtbank de opheffing van de bewaring beveelt, dan wel de vrijheidsontneming reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van de maatregel wordt opgeheven, hetgeen in casu niet het geval is.

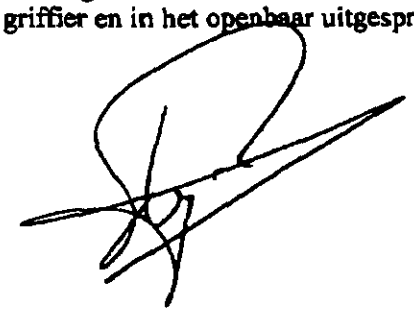
10. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

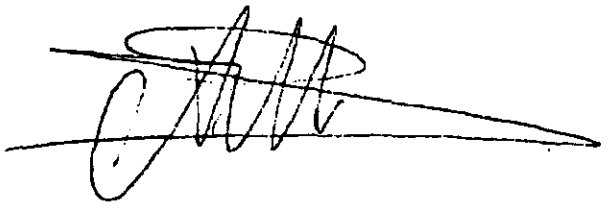
11. Beslist wordt als volgt.

Beslissing
De rechtbank,

- verklaart het beroep gericht tegen de bewaring ongegrond;
- wijst het verzoek om de Staat der Nederlanden te veroordelen tot schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. A.F.C.J. Mosheuvel als rechter in tegenwoordigheid van P. Bijen als griffier en in het openbaar uitgesproken op 17 december 2007.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de rechtbank
sector bestuursrecht
te s-Hertogenbosch

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:
17 DEC. 2007

mr A.J. van Duijne Strobosch
advocaat & procureur

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
21 DEC 2007
ZAAKNR. 200709029
AAN: VB
BEHANDELD: DD: FAX:

5741-A

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA **'s-GRAVENHAGE**

Per telefax en per post: 365 1380
Aantal pagina's inclusief deze pagina: 9

Wassenaar, 21 december 2007

HOGER BEROEPSCHRIFT VREEMDELINGENBEWARING

Uw nummer	: onbekend		
Appellant/eiser	:	voornamen	:
geboren op	:	*nationaliteit*	: **Surinaamse**
IND kenmerk	: **9312.15.0205**	V-nummer	:
Verweerder	: de **staatssecretaris van Justitie (IND en DT&V)**		

Hoogedelgestrenge vrouwe/heer,

De ondergetekende geboren op van Surinaamse nationaliteit, thans verblijvende in het Detentiecentrum Zeist te 3769 ZJ Soesterberg, hierna ook appellant te noemen dan wel eiser, voor wie te dezer zake als gevolmachtigde zal optreden mr A.J. van Duijne Strobosch, advocaat & procureur, kantoor houdend te 2242 KH Wassenaar aan de Schoolstraat 4, die door hem bepaaldelijk is gevolmachtigd dit beroep in te stellen, zulks met het recht van substitutie, komt hierbij tijdig in hoger beroep van/tegen de uitspraak van de enkelvoudige kamer van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 17 december 2007 (Awb nummer **07 / 44912** VRONTN V82 A3 BIJE), waarbij zijn beroep van 30 november 2007 tegen zijn inbewaringstelling op 17 november 2007 op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000, ongegrond is verklaard. Verweerder is de *staatssecretaris van Justitie, Immigratie- en Naturalisatiedienst* (IND) alsmede de *Dienst Terugkeer & Vertrek* (DT&V), te 's-Gravenhage respectievelijk te Zwolle, hierna ook gezamenlijk verweerder te noemen, tenzij uit het onderstaande blijkt dat een van beide diensten afzonderlijk door appellant wordt bedoeld. Kopie van de bestreden beslissing is hierbij gevoegd.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van 17 december 2007 en voert daartegen de volgende grieven aan.:

Grief 1.

Ter zitting van 10 december 2007 is als eerste grief door appellant aangevoerd, dat de voortgangsrapportage dateert van 17 november 2007 (prod. 9) en dat ten onrechte door verweerder niet een meer recente voortgangsrapportage is overgelegd. Verweerder heeft hierop mondeling gereageerd door te stellen dat er inderdaad geen meer recente voortgangsrapportage is overgelegd, maar dat er wel voldoende informatie is verschaft aan rechtbank en aan eiser. Zulks ten onrechte. De rechtbank heeft vervolgens ten onrechte hieromtrent niets in de bestreden beschikking opgenomen dan wel hieromtrent geen beslissing gegeven en aldus nalatende miskend, dat de bewaringsprocedure een voornamelijk schriftelijke procedure is, waarin verweerder alle stukken moet produceren welke in de zaak van belang zijn (vgl. de procesregeling vreemdelingenkamers artikel 3.5.2). Het is een fundamenteel beginsel van bestuursrecht, dat door het bestuursorgaan alle stukken moeten worden overgelegd welke betrekking hebben op de zaak. Daar behoort in het geval van een verzoek om opheffing van de vreemdelingenbewaring een recente voortgangsrapportage bij. Uitsluitend in dat geval kan namelijk de voortvarendheid worden getoetst en/of de vraag of er (nog) zicht op uitzetting bestaat. In deze zaak is er voldoende tijd geweest om de rapportage te maken. Voorts vereist het beginsel van fair play, dat eiser zich kan voorbereiden. Van eiser kan en mag niet worden verwacht, dat hij ter zitting direct reageert op handelingen van verweerder welke al geruime tijd daarvoor hebben plaatsgevonden, maar waarvan pas ter zitting melding wordt gemaakt. Het beginsel van fair play is door verweerder geschonden. De rechtbank heeft dit miskend.

Grief 2.

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2 op pagina 2 van de bestreden uitspraak:

> (...) Gelet op het voorgaande kan het bevel tot bewaring de rechterlijke toets doorstaan en behoefde verweerder niet te volstaan met een lichter middel.

Toelichting op de grief:

Verweerder heeft ter zitting verklaard dat gelet op de omstandigheid, dat de Surinaamse autoriteiten zonder presentatie in persoon geen laissez-passer verstrekken alsmede dat er nog steeds een wachtlijst bestaat van personen, die bij de consul van Suriname dienen te worden gepresenteerd (beter geformuleerd mogen worden gepresenteerd, gelet op de houding van de Surinaamse autoriteiten, die lange tijd geen enkele presentatie accepteerden maar vervolgens na een in oktober 2006 in gemaakte afspraak ertoe zijn overgegaan om de Surinaamse consul in Nederland de instructie te geven, dat elke twee weken in persoon vier personen kunnen worden gepresenteerd) de eerstvolgende datum, waarop eiser kan worden gepresenteerd, 2 juli 2008 is. Zie de noot van mr onder Uw uitspraak van 7 november 2006 nr. 200707335/1 opgenomen in RV 2006/66, in welke uitspraak Uw Afdeling vaststelde dat ten tijde van de inbewaringstelling van de vreemdeling de Surinaamse autoriteiten zonder presentatie in persoon geen laissez-passer verstrekten en dergelijke presentaties niet plaatsvonden. Uw Afdeling achtte geen concreet zicht op uitzetting aanwezig nu niet gebleken was op grond waarvan moet worden aangenomen, dat op het moment van inbewaringstelling verwacht kon worden dat de presentaties in persoon binnen afzienbare tijd hervat konden worden. Sedert april 2006 konden bij de Surinaamse autoriteiten geen presentaties in persoon worden uitgevoerd en onduidelijk was wanneer deze zouden worden hervat. haalt voor het vervolg van het verhaal de uitspraak van de rechtbank te Dordrecht van 27 februari 2007, JV 2007,

197 aan, waarin deze rechtbank oordeelde dat zicht op uitzetting van een Surinaamse vreemdeling staande op plaats 42 op de wachtlijst, die bijna vier maanden in bewaring zat terwijl de eventuele afgifte van een laissez-passer ook enige tijd in beslag zou nemen, zo daar al toe wordt besloten, binnen een redelijke termijn ontbrak, zodat geoordeeld werd dat voortduring van de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd was te achten. In die zaak zouden er dus 8 maanden zijn verstreken voordat de vreemdeling zou kunnen worden gepresenteerd. In de onderhavige zaak zal appellant naar reeds nu valt uit te rekenen tenminste acht en halve maand in vreemdelingenbewaring moeten verblijven alvorens in redelijkheid een beslissing van de Surinaamse autoriteiten valt te verwachten. Ter zitting is op deze uitspraak van de rechtbank te Dordrecht gewezen met een beroep op het gelijkheidsbeginsel, waarop de rechtbank opmerkte deze uitspraak wel te kennen (zulks in tegenstelling tot de wel in de uitspraak behandelde uitspraak van de rechtbank te Maastricht van 24 november 2005, JV 2006/31. Ten onrechte heeft de rechtbank vervolgens in de bestreden uitspraak hierover niets opgenomen, laat staan op het beroep op het gelijkheidsbeginsel uitspraak gedaan.

Gelet de opstelling van de Surinaamse autoriteiten is het voorts onwaarschijnlijk, dat de overbrenging van appellant door de dienst terugkeer en vertrek naar de Surinaamse consul te tot gevolg zal hebben, dat deze consul de aanvraag van appellant eerder zal behandelen dan de aanvragen van hoger op de wachtlijst staande te presenteren Surinaamse landgenoten. Dit zal uiteraard anders zijn wanneer appellant zich op eigen kracht meldt bij de Surinaamse consul zonder te zijn aangevoerd door de Nederlandse autoriteiten, in welk geval de wachtlijst geen rol zal spelen. De rechtbank miskent c.q. weigert te onderkennen, dat het gevolg hiervan is, dat appellant – aannemende en er redelijkerwijs van uitgaande, dat de behandeling van de laissez-passer aanvraag en de beslissing daarop dan wel de afgifte daarvan door de Surinaamse consul tenminste vier weken in beslag zal nemen - naar reeds nu valt te voorzien ten minste acht en halve maand in vreemdelingenbewaring zal verblijven. Dit is een wrede en onmenselijke behandeling en derhalve een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europese Verdrag inzake de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, niet alleen door verweerder, zowel IND als DT&V, maar ook door de rechtbank te 's-Hertogenbosch.

Ter zitting is door eiser aangevoerd dat hij uit telefonisch contact met de consul van Suriname op 7 december 2007 heeft begrepen, dat hij binnen twee weken een nieuw Surinaams paspoort kan verkrijgen van de Surinaamse consul in Amsterdam, mits hij een geboorteakte presenteert en een pasfoto overlegt, zij het tegen betaling van een hoger bedrag aan legeskosten dan normaal. Door zijn vreemdelingenbewaring is hij niet in staat een geboorteakte en een pasfoto te verwerven. Het oude paspoort van eiser is in september 2007 verlopen. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat als eiser een afspraak heeft gemaakt met de Surinaamse autoriteiten voor de verlenging van zijn paspoort verweerder het transport naar de Surinaamse autoriteiten zal regelen. De procesvertegenwoordigster van IND, mevrouw G. Ramsaroep, heeft deze verklaring evenwel afgelegd zonder voorafgaand overleg met de dienst terugkeer en vertrek. Het is immers een feit van algemene bekendheid, dat IND noch de rechtshulpverleners schriftelijk of telefonisch contact kunnen krijgen met de al sedert 1 januari 2007 operationele DT & V. Het telefoonnummer van de dienst is niet eens bekend. Ook heeft IND geen document overgelegd, waaruit blijkt dat eiser na zelf een afspraak te hebben gemaakt zonder meer op de datum van de afspraak door c.q. op last van DT&V naar de Surinaamse consul in Amsterdam zal worden gebracht.

Ter zitting is daarom toen de rechtbank vroeg hoe een uitweg uit dit dilemma kon worden gevonden door eiser verzocht c.q. is door hem aangeboden te voldoen aan een hem op te leggen meldplicht van eenmaal per twee dagen, zulks teneinde in staat te zijn om in persoon de geboorteakte te verkrijgen, een pasfoto te (laten) maken en vervolgens bij de Surinaamse consul in persoon een nieuw

paspoort of een verlenging van zijn recent verlopen paspoort aan te vragen. De rechtbank is verzocht verweerder te gelasten het lichtere middel van de meldplicht toe te passen. Wanneer appellant zou worden aangevoerd door de dienst ondersteuning en vervoer van Justitie (dus door de Nederlandse autoriteiten) dan is de kans groot dat de consul eiser gelijk zal behandelen als de andere op de wachtlijst staande personen, wat betekent een presentatie niet eerder dan op 2 juli 2008. Wanneer appellant zelf op korte termijn een reis- en/of identiteitsdocument kan verkrijgen, kan hij vervolgens een ticket naar Suriname kopen (de vader van appellant is bereid dit te betalen) en aldus op eigen gelegenheid naar zijn land van herkomst reizen. Dit aanbod is door verweerder niet aanvaard. De rechtbank heeft ten onrechte dit aanbod verworpen en niet dan wel onvoldoende gemotiveerd waarom niet met het lichtere middel van de meldingsplicht kan worden volstaan mede gelet op de bijzondere omstandigheden van het geval zoals de gebrekkige en/of onvoldoende voortvarende medewerking van de Surinaamse autoriteiten, welke kennelijk slechts maximaal 104 aanvragen per jaar voor het afgeven/verkrijgen van laissez-passers voor Surinaamse onderdanen in Nederland in behandeling willen nemen.

Grief 3.

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 3 op pagina 2 van de bestreden uitspraak:

> De rechtbank ziet geen grond voor het oordeel dat – zoals namens eiser betoogd – reeds de enkele omstandigheid dat bij de door verweerder overgelegde processtukken niet een afschrift van de laissez-passer aanvraag is gevoegd zou moeten leiden tot de onrechtmatigheid van de aan eiser opgelegde bewaring.

Toelichting op de grief:

Ten eerste is de Vreemdelingencirculaire met ingang van 8 oktober 2007 gewijzigd, waarbij met WBV 2007/31 hoofdstuk A4/4.1 is aangepast. In de alinea 'Contact met de diplomatieke vertegenwoordiging' is naast het verstrekken van een informatiebulletin voorgeschreven, dat er een kopie moet worden verstrekt van de aanvraag van vervangende reisdocumenten zoals deze is ingediend bij de diplomatieke vertegenwoordiging. De aanvraag voor een laissez-passer is voor eiser op 30 november 2007 naar de consul van Suriname gezonden, naar verweerder ter zitting heeft gesteld. Er is geen kopie van verstrekt aan eiser noch is de aanvraag gevoegd bij de overgelegde processtukken. Dit belemmert appellant in zijn controlemogelijkheden of er een aanvraag is ingediend, welke informatie is verstrekt en of de aanvraag juist en/of volledig is. In de zaak, welke leidde tot de uitspraak van de rechtbank te Maastricht van 24 november 2005, JV 2006/31 zijn door verweerder verschillende documenten betrekking hebbende op de aanvraag voor een laissez-passer overgelegd, weliswaar op verzoek van de rechtbank maar wel op aandrang/verzoek van de (gevolmachtigde van de) Soedanese eiser. Nu dat in die zaak mogelijk was is niet duidelijk, waarom dit in de onderhavige zaak niet zou kunnen dan wel niet nodig zou zijn. Dit alles is door de rechtbank miskend.

Ten tweede is de lezing, welke de rechtbank (punt 5 van de bestreden uitspraak) geeft van de uitspraak van de rechtbank te Maastricht van 24 november 2005, JV 2006/31 als zou die zaak zich hebben toegespitst op de vraag of verweerder genoegzaam aannemelijk had gemaakt, dat bij de laissez-passer aanvraag bij de Soedanese ambassade geen melding was gemaakt van het feit dat het in casu een afgewezen asielzoeker betrof, onjuist respectievelijk te beperkt nu in die zaak verschillende documenten betrekking hebbende op en als bijlage gevoegd bij de aanvraag voor een laissez-passer zijn overgelegd, waaronder ook documenten die niet zien op of die geen betrekking hebben op de omstandigheid, dat het in casu een afgewezen asielzoeker betrof. Bovendien is een afgewezen

asielzoeker in Nederland vervolgens na de definitieve afwijzing van zijn asielverzoek (ook in hoogste rechterlijke instantie) voortaan een gewone reguliere vreemdeling.

Ten derde heeft de rechtbank miskend, dat de beroepsprocedure tegen vreemdelingenbewaring een voornamelijk schriftelijke procedure is, waarin verweerder alle stukken moet produceren, welke in de zaak van belang zijn (vgl. de procesregeling van de rechtbanken in vreemdelingenzaken artikel 3.5.2, tweede lid, aanhef en onder h en j). Het is een fundamenteel en algemeen beginsel van bestuursrecht, dat door het bestuursorgaan alle stukken moeten worden overgelegd, welke betrekking hebben op de zaak. Daar behoort in het geval, dat een aanvraag om een laissez-passer is verzonden naar de diplomatieke autoriteiten van het land van herkomst, zoals in casu is geschied volgens verweerder op 30 november 2007, uiteraard een kopie bij van de aanvraag voor de laissez-passer, zulks met de daarbij behorende documenten.

Grief 4.

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 6 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

> Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat vooralsnog niet gesteld kan worden dat geen reëel zicht op uitzetting bestaat of dat met onvoldoende voortvarendheid aan de uitzetting van eiser wordt gewerkt.

Toelichting op de grief:

Ter zitting is door appellant uitdrukkelijk verwezen naar de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 27 februari 2007, JV 2007/197. De rechtbank heeft in de bestreden uitspraak geen enkele overweging gewijd aan de specifieke problematiek van het verkrijgen van een laissez-passer van de Surinaamse autoriteiten. Appellant verwijst hiervoor naar het hierboven als toelichting gestelde op grief 2, hetwelk hij als hier herhaald en ingelast wil beschouwen.

CONCLUSIE

Appellant concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep op grond van een of meer van de hierboven geformuleerde grieven, ook in onderling verband te bezien, tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot onmiddellijke opheffing van de vreemdelingenbewaring alsmede tot het toekennen van schadevergoeding aan appellant over de ten onrechte in de politiecel en in het detentiecentrum Zeist doorgebrachte vreemdelingenbewaring, met veroordeling van verweerder in de kosten van de beroepen.

Inmiddels verblijf ik, in afwachting,
hoogachtend,

(Van Duijne Strobosch)
gevolmachtigde

Schoolstraat 4, 2242 KH Wassenaar (kantoor Bogaardt); telefoon: **070-511 9 352** (uitsluitend tussen 09.30 en 13.00 uur alsmede van 14.00 tot 16.00 uur); telefax: **070-511 0 302**